Ročník 1994

SBÍRKA ZÁKONŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 9 **Rozeslána dne 11. února 1994** **Cena Kč 7,–**

OBSAH:

25. Vyhláška Ministerstva financí o formě provádění evidence daní a o převodu daní jejich příjemcům

26. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí, kterým se mění a doplňují sdělení č. 296/1991 Sb., č. 529/1992 Sb. a č. 105/1993 Sb. o Smlouvě o patentové spolupráci a Prováděcím předpisu k ní, přijaté ve Washingtonu dne 17. června 1970, změněné v roce 1979 a 1984

27. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Rakouskou republikou o ulehčení pohraničního odbavování v železniční, silniční a vodní dopravě

28. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o zrušení vízové povinnosti

29. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Francouzské republiky o spolupráci a výměnách v oblastech mládeže a tělovýchovy a sportu

25

VYHLÁŠKA

Ministerstva financí

ze dne 21. ledna 1994

o formě provádění evidence daní a o převodu daní jejich příjemcům

Ministerstvo financí podle § 62 odst. 10 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, a § 35 odst. 2 písm. c) zákona České národní rady č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice, ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., stanoví:

ČÁST PRVNÍ
FORMA PROVÁDĚNÍ EVIDENCE DANÍ V SOUVISLOSTI SE ZAVÁDĚNÍM VÝPOČETNÍ TECHNIKY

§ 1
Označení daní

(1) Každá daň, poplatek a odvod (dále jen „daň") stanovené zvláštním zákonem se pro účely evidence daní, kterou provádějí územní finanční orgány a další orgány příslušné ke správě daní,[1]) označují číslem druhu příjmu.

(2) S ohledem na přehlednost evidence daní může být jedna daň rozčleněna na několik druhů a každý z nich se označuje samostatným číslem druhu příjmu.

§ 2
Evidované údaje

(1) Do evidence daní se zahrnují:

a) identifikační údaje daňových subjektů (daňové identifikační číslo,[2]) jméno daňového subjektu a jeho bydliště nebo sídlo),
b) údaje z daňových přiznání (§ 10),
c) údaje o výši daňové povinnosti,
d) údaje o výši příslušenství daně,[3])
e) údaje o výši převáděných daní podle rozpočtového určení,[4]) je-li příjemcem daně rozpočet obce, okresního úřadu nebo státního fondu České republiky (dále jen „příjemce daní"),
f) údaje z platebních poukazů (§ 8),
g) údaje z dokladů bank a pošt (§ 4),
h) údaje z příjmových dokladů na platby daní v hotovosti,
i) údaje z přeúčtovacích dokladů (§ 5),
j) další údaje.[5])

(2) Daňovým subjektem se pro účely této vyhlášky rozumí

a) daňový dlužník,[6])
b) společný plátce (nahrazuje skupinu daňových dlužníků, jejichž daňové povinnosti není třeba individuálně evidovat),
c) nejasný plátce (slouží k zaevidování plateb s nedostatečnými identifikačními údaji o daňovém dlužníkovi).

§ 3
Osobní účet

(1) Osobní účet[7]) daňového subjektu (dále jen „osobní daňový účet") se zřizuje pro každý druh příjmu, na kterém vznikla daňovému subjektu daňová povinnost,[8]) nebo má-li u tohoto druhu příjmu daňový subjekt přeplatek.

(2) Osobní daňový účet se rovněž zřizuje pro příjemce daní.

(3) Na debetní straně[9]) osobního daňového účtu se evidují předpisné a odpisné věty z předpisných a odpisných poukazů (§ 6).

---

[1]) § 1 odst. 3 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona ČNR č. 35/1993 Sb. a zákona č. 157/1993 Sb.
[2]) § 33 odst. 11 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.
[3]) § 58 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.
[4]) Zákon ČNR č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice, ve znění zákonů ČNR č. 579/1991 Sb., č. 166/1992 Sb., č. 321/1992 Sb., č. 10/1993 Sb. a zákona č. 189/1993 Sb.
[5]) § 62 odst. 1, 3 a 4 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.
[6]) § 57 odst. 1 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.
[7]) § 62 odst. 1 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.
[8]) § 57 odst. 2 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.
[9]) § 62 odst. 3 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.

(4) Na kreditní straně[10]) osobního daňového účtu se evidují platební věty (§ 4) z dokladů bank a pošt, z příjmových dokladů na platby daní v hotovosti a převáděcích dokladů.

§ 4

Doklady bank a pošt

(1) Dokladem bank se pro účely této vyhlášky rozumí bankovní výpis z účtu (dále jen „bankovní výpis"), dokladem pošt se rozumí poštovní poukázka.

(2) Z bankovního výpisu se eviduje bankovní spojení správce daně, datum starého zůstatku, starý zůstatek, odpovídající obrat, nový zůstatek a datum bankovního výpisu.

(3) Platební věta obsahuje identifikační údaje daňového subjektu nebo příjemce daní, částku v Kč a den platby[11]) nebo den odepsání částky z účtu správce daně (např. při vracení přeplatků daňovým subjektům nebo převádění částek příjemcům daní), uvedené v účetních položkách bankovního výpisu nebo dokladech pošt, číslo druhu příjmu a číslo zúčtovacího symbolu (§ 7). Jedné účetní položce bankovního výpisu odpovídá v evidenci daní jedna nebo více platebních vět.

§ 5

Převáděcí doklad

(1) Převáděcí doklad je určen k převádění prostředků mezi jednotlivými osobními daňovými účty různých daňových subjektů v rámci jednoho druhu příjmu, opravování chybně uvedených údajů v platebních větách nebo k upravování počátečních zůstatků na kreditní straně osobních daňových účtů, a to na základě údajů od daňových subjektů nebo správce daně.

(2) Převáděcí doklad obsahuje platební věty.

(3) Jedním převáděcím dokladem nelze převádět finanční prostředky mezi osobními daňovými účty a současně opravovat počáteční zůstatky.

(4) Pokud se převáděcím dokladem převádí finanční prostředky mezi osobními daňovými účty, musí se součet obratů všech platebních vět za každé číslo druhu příjmu rovnat nule.

§ 6

Předpisný a odpisný poukaz

(1) Předpisný a odpisný poukaz[12]) obsahuje předpisné nebo odpisné věty s údaji o výši daňové povinnosti daňových subjektů, o výši převáděných daní příjemcům daní nebo o změnách počátečních zůstatků na debetní straně osobních daňových účtů.

(2) V předpisné nebo odpisné větě se uvádějí identifikační údaje daňového subjektu nebo příjemce daní, číslo druhu příjmu, číslo zúčtovacího symbolu (§ 7), číslo priority úhrady daňové povinnosti,[13]) částka v Kč a den splatnosti daňové povinnosti.

(3) Předpisný a odpisný poukaz nemůže obsahovat věty s údaji o výši daňové povinnosti a současně věty s údaji o změně počátečních zůstatků.

§ 7

Zúčtovací symbol

Čísla zúčtovacího symbolu se používá u platebních vět k rozlišení druhu platby a u předpisných a odpisných vět k rozlišení druhu daňové povinnosti.

§ 8

Platební poukaz a příkaz k úhradě

(1) Platební poukaz[10]) obsahuje identifikační údaje daňového subjektu nebo označení příjemce daní včetně bankovního spojení,[14]) číslo druhu příjmu, poukazovanou částku v Kč, důvod a datum vystavení a den splatnosti.

(2) Jedním platebním poukazem lze provádět odpisy pouze z jednoho druhu příjmu.

(3) Příkaz k úhradě nebo hromadný příkaz k úhradě (dále jen „příkaz k úhradě") obsahuje údaje z platebního poukazu a další náležitosti stanovené bankou, které jsou nezbytné k převodu finančních prostředků z účtu správce daně u banky na účet příjemce.

§ 9

Uzávěrky evidence daní

(1) Měsíční uzávěrka je periodická kontrolní činnost v evidenci daní. Součástí měsíční uzávěrky je kontrola zaevidování platebních vět z dokladů bank a pošt, z příjmových dokladů na platby daní v hotovosti a porovnání s měsíčním výkazem z banky, kontrola zaevidování převáděcích dokladů a předpisných a odpisných dokladů,[15]) kontrola platebních poukazů a příkazů k úhradě a porovnání kreditní a debetní strany osobních daňových účtů.

---

[10]) § 62 odst. 4 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.

[11]) § 61 odst. 1 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.

[12]) § 62 odst. 2 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.

[13]) § 59 odst. 6 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.

[14]) § 12 odst. 1 vyhlášky SBČS č. 51/1992 Sb., o platebním styku a zúčtování mezi bankami.

[15]) § 62 odst. 3 a 4 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.

(2) Roční uzávěrka následuje po měsíční uzávěrce posledního měsíce běžného roku. Roční uzávěrka slouží k přenesení konečných zůstatků běžného roku na osobních daňových účtech na počáteční zůstatky na osobních daňových účtech v evidenci následujícího roku.

§ 10

Daňové přiznání v evidenci daní

Daňové přiznání v evidenci daní obsahuje údaje z příslušného tiskopisu pro daňové přiznání nebo hlášení, dílčí,[16]) dodatečné nebo opravné daňové přiznání nebo hlášení,[17]) které jsou rozhodné pro kontrolu a vyměření daňové povinnosti.

ČÁST DRUHÁ

PŘEVODY DANÍ, KTERÉ NEJSOU PŘÍJMEM STÁTNÍHO ROZPOČTU, PŘÍJEMCŮM DANÍ

§ 11

(1) Výpočet částky určené k převodu[18]) příjemcům daní se provádí nejméně jedenkrát měsíčně.

(2) Je-li vypočtená částka pro jednotlivého příjemce daní vyšší než 500 Kč, převod se provede do pěti pracovních dnů po výpočtu. K 30. 6. a 31. 12. každého roku se převádí vypočtená částka bez ohledu na její výši.

(3) Po dohodě správce daně s příjemcem daní lze provádět převody odlišně od odstavců 1 a 2.

(4) Při převodu výnosu daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků se převáděné částky zaokrouhlují na celé koruny dolů.

ČÁST TŘETÍ

ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ

§ 12

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. března 1994.

Ministr:
Ing. **Kočárník** CSc. v. r.

---

[16]) § 13a odst. 1 zákona ČNR č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění zákona č. 315/1993 Sb.

[17]) § 40 odst. 2 a § 41 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.

[18]) § 96a odst. 1 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.

26

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí,

kterým se mění a doplňují sdělení č. 296/1991 Sb., č. 529/1992 Sb. a č. 105/1993 Sb. o Smlouvě o patentové spolupráci a Prováděcím předpisu k ní, přijaté ve Washingtonu dne 17. června 1970, změněné v roce 1979 a 1984

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že rozhodnutím Shromáždění Mezinárodní unie pro patentovou spolupráci (PCT Union) byly v Ženevě dne 29. září 1993 přijaty změny Prováděcího předpisu ke Smlouvě o patentové spolupráci ze dne 17. června 1970, změněné v roce 1979 a 1984.

Tyto změny vstoupily v platnost na základě rozhodnutí citovaného Shromáždění dnem 1. ledna 1994 a tímto dnem vstoupily v platnost i pro Českou republiku.

Český překlad změn Prováděcího předpisu se vyhlašuje současně. Do anglického znění textu změn Prováděcího předpisu lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Úřadu průmyslového vlastnictví.

Změny Prováděcího předpisu ke Smlouvě o patentové spolupráci

PRAVIDLO 4

ŽÁDOST (OBSAH)

4.1 **Povinný a fakultativní obsah; podpis**

(a) (beze změny)

(b) Žádost případně obsahuje:

(i) až (iv) (beze změny)

(v) odkaz na základní přihlášku nebo základní patent,

(vi) údaj o přihlašovatelově volbě příslušného orgánu pro mezinárodní rešerši.

(c) a (d) (beze změny)

4.2 až 4.11 (beze změny)

4.14bis **Volba orgánu pro mezinárodní rešerši**

Je-li více orgánů pro mezinárodní rešerši příslušných pro rešerši mezinárodní přihlášky, přihlašovatel označí v žádosti ten orgán pro mezinárodní rešerši, který si vybral.

4.15 až 4.17 (beze změny)

PRAVIDLO 18

PŘIHLAŠOVATEL

18.1 **Pobyt a občanství**

(a) S výhradou ustanovení odstavce (b) a (c), je otázka, zda přihlašovatel má pobyt v tom smluvním státě, jehož se dovolává, nebo je občanem takového smluvního státu, otázkou národního zákonodárství tohoto smluvního státu a rozhoduje ji přijímací úřad.

(b) V každém případě,

(i) držba pravé a faktické průmyslové nebo obchodní firmy ve smluvním státě se považuje za pobyt v tomto státě a

(ii) právnická osoba zřízená podle národního zákonodárství smluvního státu se považuje za občana tohoto státu.

(c) Je-li mezinárodní přihláška podána u Mezinárodního úřadu jako u přijímacího úřadu, Mezinárodní úřad požádá, v případě uvedeném v Administrativní směrnici, národní úřad smluvního státu nebo úřad činný pro tento smluvní stát, aby rozhodl otázku uvedenou v odstavci (a). Mezinárodní úřad informuje o této žádosti přihlašovatele. Přihlašovatel může předložit své argumenty přímo národnímu úřadu. Národní úřad rozhodne tuto otázku bez odkladu.

18.2 (zrušeno)

18.3 a 18.4 (beze změny)

PRAVIDLO 19

PŘÍSLUŠNÝ PŘIJÍMACÍ ÚŘAD

19.1 **Kde se podávají přihlášky**

(a) S výhradou ustanovení odstavce (b), se mezinárodní přihláška podává podle volby přihlašovatele,

(i) u národního úřadu smluvního státu, v němž má přihlašovatel pobyt, resp. u úřadu činného pro tento stát,

(ii) u národního úřadu smluvního státu, jehož je přihlašovatel občanem, resp. u úřadu činného pro tento stát,

(iii) u Mezinárodního úřadu, nehledě na smluvní stát, v němž má přihlašovatel pobyt nebo jehož je občanem.

(b) a (c) (beze změny)

19.2 **Dva nebo více přihlašovatelů**

Jsou-li dva nebo více přihlašovatelů:

(i) požadavky pravidla 19.1 se považují za splněné, když národní úřad, u kterého byla mezinárodní přihláška podána, je národním úřadem smluvního státu nebo úřadem činným pro tento smluvní stát, v němž má alespoň jeden z přihlašovatelů pobyt nebo jehož je občanem,

(ii) mezinárodní přihláška může být podána u Mezinárodního úřadu podle pravidla 19.1 (a) (iii), má-li alespoň jeden z přihlašovatelů pobyt ve smluvním státě nebo je občanem smluvního státu.

19.3 (beze změny)

19.4 **Předání Mezinárodnímu úřadu jako přijímacímu úřadu**

(a) V případě, kdy mezinárodní přihláška je podána u národního úřadu, který je činný jako přijímací úřad podle Smlouvy, přihlašovatelem, který má pobyt ve smluvním státě nebo je občanem smluvního státu, ale tento národní úřad není příslušným úřadem podle pravidla 19.1 nebo pravidla 19.2 pro její přijetí, považuje se s výhradou odstavce (b) tato mezinárodní přihláška za přijatou tímto úřadem v zastoupení Mezinárodního úřadu činného jako přijímací úřad podle pravidla 19.1 (a) (iii).

(b) V případě, kdy podle odstavce (a) je mezinárodní přihláška přijata národním úřadem v zastoupení Mezinárodního úřadu činného jako přijímací úřad podle pravidla 19.1 (a) (iii), předá ji národní úřad neprodleně, pokud tomu nebrání předpisy týkající se národní bezpečnosti, Mezinárodnímu úřadu. Národní úřad může požadovat za toto předání zaplacení, ve svůj prospěch, poplatku, který se rovná předávacímu poplatku stanovenému úřadem podle pravidla 14. Takto předaná mezinárodní přihláška se považuje za přijatou Mezinárodním úřadem činným jako přijímací úřad podle pravidla 19.1 (a) (iii) dnem, kdy byla přijata národním úřadem.

PRAVIDLO 35

ORGÁN PŘÍSLUŠNÝ PRO MEZINÁRODNÍ REŠERŠI

35.1 a 35.2 (beze změny)

35.3 **Případ, kdy Mezinárodní úřad je přijímacím úřadem podle pravidla 19.1 (a) (iii)**

(a) Je-li mezinárodní přihláška podána u Mezinárodního úřadu jako u přijímacího úřadu podle pravidla 19.1 (a) (iii), je pro rešerši této mezinárodní přihlášky příslušný orgán pro mezinárodní rešerši, který by byl příslušný, byla-li by tato mezinárodní přihláška podána u přijímacího úřadu příslušného podle pravidla 19.1 (a) (i) nebo (ii), (b) nebo (c) nebo pravidla 19.2 (i).

(b) Jsou-li dva nebo více orgánů pro mezinárodní rešerši příslušné podle odstavce (a), je volba ponechána přihlašovateli.

(c) Pravidla 35.1 a 35.2 se nepoužijí v případě, kdy Mezinárodní úřad je přijímacím úřadem podle pravidla 19.1 (a) (iii).

PRAVIDLO 54

PŘIHLAŠOVATEL OPRÁVNĚNÝ K PODÁNÍ NÁVRHU

54.1 **Pobyt a občanství**

(a) S výhradou ustanovení odstavce (b), pobyt nebo občanství přihlašovatele se pro účely článku 31 (2) stanoví podle pravidla 18.1 (a) a (b).

(b) Orgán pro mezinárodní předběžný průzkum, v případech uvedených v Administrativní směrnici, požádá přijímací úřad, nebo byla-li mezinárodní přihláška podána u Mezinárodního úřadu jako u přijímacího úřadu, národní úřad smluvního státu nebo úřad činný pro tento smluvní stát, aby rozhodl otázku, zda má přihlašovatel pobyt ve smluvním státě, jehož se dovolává, nebo zda je občanem takového smluvního státu. Orgán pro mezinárodní předběžný průzkum informuje přihlašovatele o každé takové žádosti. Přihlašovatel může předložit své argumenty přímo úřadu, jehož se to týká. Úřad rozhodne tuto otázku bez odkladu.

54.2 (beze změny)

54.3 **Mezinárodní přihlášky podané u Mezinárodního úřadu jako u přijímacího úřadu**

Je-li mezinárodní přihláška podána u Mezinárodního úřadu jako u přijímacího úřadu podle pravidla 19.1 (a) (iii), považuje se Mezinárodní úřad pro účely článku 31 (2) (a) za úřad činný pro smluvní stát, v němž má přihlašovatel pobyt nebo jehož je občanem.

54.4 (beze změny)

PRAVIDLO 59

ORGÁN PŘÍSLUŠNÝ PRO MEZINÁRODNÍ PŘEDBĚŽNÝ PRŮZKUM

59.1 **Návrhy podle článku 31 (2) (a)**

(a) Pro návrhy podle ustanovení článku 31 (2) (a) musí každý přijímací úřad smluvního státu vázaného ustanoveními hlavy II Smlouvy nebo úřad činný pro takovýto smluvní stát, podle podmínek příslušné dohody podle článku 32 (2) a (3), oznámit Mezinárodnímu úřadu, který orgán pro mezinárodní předběžný průzkum je příslušný k provádění mezinárodního předběžného průzkumu mezinárodních přihlášek, které byly u něho podány. Mezinárodní úřad tuto informaci bez odkladu zveřejní. Je-li příslušných orgánů pro mezinárodní předběžný průzkum několik, platí přiměřeně ustanovení pravidla 35.2.

(b) Byla-li mezinárodní přihláška podána u Mezinárodního úřadu jako u přijímacího úřadu podle pravidla 19.1 (a) (iii), platí přiměřeně ustanovení pravidla 35.3 (a) a (b). Odstavec (a) tohoto pravidla se nepoužije v případě, kdy Mezinárodní úřad je přijímacím úřadem podle pravidla 19.1 (a) (iii).

59.2 (beze změny)

PRAVIDLO 83

PRÁVO VYSTUPOVAT PŘED MEZINÁRODNÍMI ORGÁNY

83.1 (beze změny)

83.1bis **Případ, kdy Mezinárodní úřad je přijímacím orgánem**

(a) Každá osoba, která má právo vystupovat před národním úřadem smluvního státu nebo úřadem činným pro tento stát, v němž má přihlašovatel, nebo je-li více přihlašovatelů, alespoň jeden z těchto přihlašovatelů pobyt nebo jehož je občanem, je oprávněna vystupovat, co se týče mezinárodní přihlášky, před Mezinárodním úřadem činným jako přijímací úřad podle pravidla 19.1 (a) (iii).

(b) Každá osoba, která má právo vystupovat před Mezinárodním úřadem činným jako přijímací úřad, je oprávněna, co se týče mezinárodní přihlášky, vystupovat před Mezinárodním úřadem činným ve všech jeho dalších funkcích a před příslušným orgánem pro mezinárodní rešerši a příslušným orgánem pro mezinárodní předběžný průzkum.

83.2 (beze změny)

PRAVIDLO 90

ZÁSTUPCI A SPOLEČNÍ ZMOCNĚNCI

90.1 **Ustanovení zástupce**

(a) Osoba, která má právo vystupovat před národním úřadem, u kterého je podána mezinárodní přihláška, nebo je-li mezinárodní přihláška podána u Mezinárodního úřadu, osoba, která má právo vystupovat, pokud jde o mezinárodní přihlášku, před Mezinárodním úřadem činným jako přijímací úřad, smí být ustanovena přihlašovatelem jako jeho zástupce, k zastupování před přijímacím úřadem, Mezinárodním úřadem, orgánem pro mezinárodní rešerši a orgánem pro mezinárodní předběžný průzkum.

(b) a (c) (beze změny)

(d) Zástupce ustanovený podle odstavce (a) může, není-li něco jiného uvedené v dokumentu, kterým byl ustanoven, stanovit dalšího nebo několik dalších zástupců, aby zastupovali přihlašovatele jako zástupci přihlašovatele:

(i) před přijímacím úřadem, Mezinárodním úřadem, orgánem pro mezinárodní rešerši a orgánem pro mezinárodní předběžný průzkum s podmínkou, že každá osoba takto ustanovená jako další zástupce má právo vystupovat před národním úřadem, u kterého byla mezinárodní přihláška podána, nebo co se týče mezinárodní přihlášky, před Mezinárodním úřadem činným jako přijímací úřad, podle toho, o který případ jde;

(ii) (beze změny)

90.2 až 90.6 (beze změny)

PRAVIDLO 91

ZJEVNÉ OMYLY V DOKLADECH

91.1 **Náprava**

(a) až (d) (beze změny)

(e) Žádná náprava se neprovede bez výslovného schválení:

(i) a (ii) (beze změny)

(iii) orgánu pro mezinárodní předběžný průzkum, jde-li o omyl v kterékoli části mezinárodní přihlášky, než je žádost, nebo v kterékoliv písemnosti předložené tomuto orgánu,

(iv) (beze změny)

(f) až (g-quater) (beze změny)

27

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 17. června 1991 byla ve Vídni podepsána Dohoda mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Rakouskou republikou o ulehčení pohraničního odbavování v železniční, silniční a vodní dopravě.

S Dohodou vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 31. července 1992.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 20 odst. 2 dnem 1. října 1992.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

DOHODA

mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Rakouskou republikou o ulehčení pohraničního odbavování v železniční, silniční a vodní dopravě

Česká a Slovenská Federativní Republika a Rakouská republika, vedeny úmyslem usnadnit a urychlit odbavování na státních hranicích v železniční, silniční a vodní dopravě mezi oběma státy, se dohodly takto:

Oddíl I

Obecná ustanovení

Článek 1

Ve smyslu této dohody se rozumí:

1. „pohraniční odbavení“ provádění všech právních předpisů smluvních států, které je třeba uplatnit při překračování státních hranic osobami a při dovozu, vývozu a průvozu zboží;
2. „územním státem“ smluvní stát, na jehož výsostném území se uskutečňuje pohraniční odbavení druhého smluvního státu;
3. „sousedním státem“ druhý smluvní stát;
4. „prostorem“ oblast územního státu, v níž jsou pracovníci sousedního státu oprávněni provádět pohraniční odbavení;
5. „pracovníky“ osoby, které jako orgány úřadů příslušných pro pohraniční odbavování vykonávají svou službu, jakož i osoby pověřené služebním dozorem;
6. „zbožím“ zboží, dopravní prostředky a hodnoty podléhající devizovým předpisům.

Článek 2

(1) Smluvní státy usnadní a urychlí v rámci této dohody pohraniční odbavování v železniční, silniční a vodní dopravě.

(2) K tomuto účelu budou v územním státě:

1. zřízena pohraniční odbavovací stanoviště státu sousedního a
2. zavedeno na určitých trasách pohraniční odbavení v dopravních prostředcích během jízdy nebo plavby.

(3) Pracovníci sousedního státu jsou podle této dohody oprávněni provádět pohraniční odbavení v územním státě.

(4) Příslušné ústřední orgány smluvních států určí dohodou:

1. zřizování, změny nebo zrušení pohraničních odbavovacích stanovišť uvedených v odstavci 2,
2. trasy, na nichž pracovníci sousedního státu v územním státě
   a) smějí provádět pohraniční odbavování v dopravních prostředcích během jízdy nebo plavby,
   b) smějí zadržené osoby nebo osoby, kterým byl odmítnut vstup, jakož i zajištěné zboží nebo důkazní prostředky převážet do svého státu nebo doprovázet k jinému pohraničnímu odbavovacímu stanovišti svého státu a
3. prostory.

Článek 3

(1) Prostor může zahrnovat:

1. v železniční dopravě

a) části nádraží a ostatní železniční zařízení (článek 2 odst. 2 bod 1); vždy zahrnuje železniční trať mezi státními hranicemi a pohraničním odbavovacím stanovištěm,

b) při pohraničním odbavení během jízdy vlak na stanovených úsecích železniční tratě podle článku 2 odst. 4 bod 2 písm. a), jakož i části nádraží, jimiž vlak projíždí;

2. v silniční dopravě, části služebních budov, silniční úseky a jiná zařízení; vždy zahrnuje silnici mezi státními hranicemi a pohraničním odbavovacím stanovištěm;

3. ve vodní dopravě

a) části služebních budov, vodní cesty, jakož i pobřežní a přístavní zařízení; vždy zahrnuje vodní cestu mezi státními hranicemi a pohraničním odbavovacím stanovištěm,

b) při pohraničním odbavení během plavby loď na vodních cestách, stanovených podle článku 2 odst. 4 bod 2 písm. a), jakož i části budov a zařízení na těchto vodních cestách.

(2) Při úředních výkonech podle článku 2 odst. 4 bod 2 písm. b) jsou stanovené trasy právně postaveny na roveň prostoru.

(3) Úřady smluvních států příslušné k pohraničnímu odbavení a k železniční dopravě určí, ve kterých vlacích se provádí pohraniční odbavení během jízdy.

Oddíl II

Pohraniční odbavování

Článek 4

(1) V prostoru platí pro pohraniční odbavení sousedního státu všechny právní předpisy tohoto státu o překračování státních hranic osobami a o dovozu, vývozu a průvozu zboží; pracovníci sousedního státu je uplatňují ve stejném rozsahu a se stejnými důsledky jako na vlastním státním území.

(2) Úřední úkony prováděné v prostoru pracovníky sousedního státu jsou považovány za úkony provedené jakoby v určité obci sousedního státu, na jejímž území se příslušný hraniční přechod nachází.

(3) Porušení právních předpisů sousedního státu uvedených v odstavci 1, ke kterým došlo v prostoru, se považují za porušení spáchaná v místě uvedeném v odstavci 2.

(4) V ostatních případech platí právní řád územního státu.

Článek 5

(1) K pravomocím podle článku 4 odst. 1 patří i právo zadržení a nuceného navrácení zpět. Pracovníci sousedního státu však nejsou oprávněni zadržovat příslušníky územního státu na jeho území, brát je do vazby nebo je převážet do sousedního státu. Smějí však tyto osoby nuceně převést na vlastní předsunuté pohraniční odbavovací stanoviště, nebo neexistuje-li, na pohraniční odbavovací stanoviště územního státu k písemnému záznamu skutkové podstaty.

(2) Při opatřeních podle odstavce 1 je nutno neprodleně přizvat pracovníka územního státu.

(3) Předpisy územního státu o právu na azyl zůstávají nedotčeny.

Článek 6

(1) V prostoru je nutno provést pohraniční odbavení výstupního státu před pohraničním odbavením vstupního státu, ledaže se od pohraničního odbavení výstupního státu upouští.

(2) Ihned po začátku pohraničního odbavování ze strany výstupního státu smějí v železniční a vodní dopravě pracovníci vstupního státu provádět pohraniční odbavení osob a zboží, které již byly pracovníky výstupního státu odbaveny.

(3) Po zahájení vstupního odbavení pracovníci výstupního státu již nemají právo provádět úkony pohraničního odbavení. Vznikne-li však po zahájení vstupního odbavení podezření na soudně trestné jednání anebo se dodatečně ukáže, že nějaká osoba, po níž je vyhlášeno pátrání, se nachází v tomto prostoru, mají pracovníci výstupního státu po předchozím vyrozumění pracovníků vstupního státu právo zopakovat úkony pohraničního odbavení.

Článek 7

(1) Pracovníci smluvních států se po vzájemné dohodě smějí odchýlit od pořadí stanoveného v článku 6 odst. 1, pokud je to v zájmu rychlého odbavení. V těchto případech smějí pracovníci vstupního státu provést zadržení nebo zajištění teprve po skončení pohraničního odbavení výstupního státu. Předvádějí, pokud chtějí takové opatření učinit, příslušné osoby a zboží pracovníkům výstupního státu, pokud pohraniční odbavení výstupního státu těchto osob a tohoto zboží není ještě ukončeno. Chtějí-li pracovníci výstupního státu provést zadržení nebo zabavení, mají přednost.

(2) Do sousedního státu smějí být převáženy peněžní částky vybrané pracovníky sousedního státu při pohraničním odbavení v územním státě nebo peněžní částky převážené pro služební potřebu, jakož i zadržené nebo zabavené zboží.

Článek 8

(1) Zboží, které je při výstupním odbavení pracovníky sousedního státu do tohoto státu vráceno nebo před zahájením vstupního odbavení územního státu z podnětu k tomuto oprávněné osoby vráceno do sou-

sedního státu, nepodléhá ani vývozním předpisům, ani výstupnímu odbavení územního státu.

(2) Osobám vráceným pracovníky vstupního státu nesmí být bráněno v návratu do výstupního státu. Taktéž nesmí být bráněno ve zpětném dovozu zboží do výstupního státu, jehož dovoz byl pracovníky vstupního státu odmítnut.

(3) Při provádění opatření uvedených v odstavci 2 se budou pracovníci smluvních států vzájemně informovat a spolupracovat.

Oddíl III

Pracovníci

Článek 9

(1) Pracovníci sousedního státu smějí s výhradou odstavce 2 na základě služebního průkazu opatřeného fotografií za účelem výkonu služby v územním státě překračovat státní hranice na všech společných hraničních přechodech. Tento průkaz opravňuje pracovníky dopravit se do prostoru (článek 1 odst. 4), zdržovat se v něm a vrátit se odtud do sousedního státu.

(2) Pracovníci sousedního státu provádějící v územním státě pohraniční odbavení v železniční nebo vodní dopravě musí být vybaveni služebním průkazem a služebním pověřením v jazyce německém a českém nebo slovenském. Toto služební pověření musí obsahovat jméno, datum a místo narození, číslo služebního průkazu, jakož i prostor (článek 1 odst. 4).

(3) Zákazy vstupu jednotlivým pracovníkům sousedního státu jsou touto úpravou nedotčeny. V takovém případě je nutno o tom neprodleně vyrozumět úřad sousedního státu, který služební průkaz nebo služební pověření vydal.

Článek 10

(1) Územní stát poskytuje pracovníkům sousedního státu při výkonu jejich služby v prostoru stejnou ochranu a podporu jako vlastním pracovníkům. Trestně právní ustanovení územního státu na ochranu pracovníků a výkon jejich pravomocí je třeba uplatňovat i u trestných činů spáchaných v územním státě proti pracovníkům sousedního státu při výkonu jejich služby nebo v souvislosti s touto službou.

(2) O trestném jednání spáchaném pracovníkem sousedního státu v územním státě je nutno neprodleně vyrozumět služební orgán dotyčného pracovníka prostřednictvím příslušného úřadu územního státu.

(3) Rozhodování o nárocích na náhradu škody způsobené pracovníky sousedního státu při výkonu jejich služby v prostoru podléhá pravomoci soudů sousedního státu. Tyto nároky je třeba posoudit podle práva tohoto sousedního státu.

Článek 11

Pracovníci sousedního státu smějí při výkonu své služby v územním státě, jakož i cestou do prostoru a zpět, nosit služební oděv, služební odznaky a služební zbraně i potřebné služební vybavení a vodit s sebou služební psy. Zbraně však smějí použít jen v případě sebeobrany.

Článek 12

(1) Je-li pracovník sousedního státu v územním státě při výkonu služby nebo v souvislosti s touto službou usmrcen nebo zraněn anebo je-li věc, kterou u sebe má nebo nosí, poškozena nebo zničena, posuzují se nároky na náhradu škody podle práva sousedního státu.

(2) K rozhodnutí o náhradě škody podle odstavce 1 je dána pravomoc soudům toho smluvního státu, na jehož území došlo k jednání, které mělo za následek vznik škody, anebo na jehož území má škůdce svůj trvalý pobyt. Pravomoc je dána také soudu smluvního státu, v jehož obvodu má žalobce trvalý pobyt.

(3) Rozhodnutí týkající se nároků na náhradu škody podle odstavce 1 vydaná soudem jednoho ze smluvních států nebo smíry v těchto věcech před takovým soudem uzavřené se s výjimkou odstavce 4 ve druhém smluvním státě uznávají, a jsou-li tato rozhodnutí nebo smíry vykonatelné, vykonávají.

(4) Uznání a výkon lze odepřít, jestliže

a) je zřejmě neslučitelný s veřejným pořádkem státu, na jehož území se má rozhodnutí nebo smír uznat a vykonat,

b) rozhodnutí bylo vydáno nebo smír schválen soudem, jemuž nebyla dána pravomoc k vydání takového rozhodnutí nebo ke schválení smíru,

c) v téže věci mezi týmiž stranami rozhodl pravomocně již dříve soud smluvního státu, na jehož území se rozhodnutí nebo smír má uznat a vykonat, nebo v téže věci mezi týmiž stranami byl již dříve pravomocně uzavřen smír před soudem, na jehož území se rozhodnutí nebo smír má uznat a vykonat,

d) v téže věci mezi týmiž stranami bylo již dříve zahájeno řízení před soudem smluvního státu, na jehož území se má rozhodnutí uznat a vykonat,

e) straně, proti níž rozhodnutí směřuje, byla odňata možnost řádně se zúčastnit řízení.

Oddíl IV

Pohraniční odbavovací stanoviště

Článek 13

Odbavovací pravomoci a odbavovací doby pohraničních odbavovacích stanovišť smluvních států je nutno podle možnosti stanovit shodně.

Článek 14

(1) Náhrady za používání zařízení potřebných pro pohraniční odbavovací stanoviště sousedního státu v železniční, silniční a vodní dopravě v územním státě budou sjednány občanskoprávně.

(2) Železnice a provozovatelé vodní dopravy jsou povinny pracovníky provádějící pohraniční odbavení za jízdy zdarma přepravovat a poskytnout jim bezplatně potřebné vlakové oddíly nebo kabiny lodí.

Článek 15

(1) Místnosti určené jako pohraniční odbavovací stanoviště sousedního státu je třeba výrazně označit úředními štítky a výsostnými znaky.

(2) Nápisy na služebních prostorách pracovníků sousedního státu musí být provedeny v německém a českém nebo slovenském jazyce.

Článek 16

Předměty určené pro služební potřebu pohraničních odbavovacích stanovišť nebo pro potřebu pracovníků sousedního státu během služby v územním státě jsou osvobozeny od povolení a veškerých vstupních a výstupních poplatků. Celní jistoty není nutno skládat. Zákazy a omezení dovozu a vývozu se u těchto předmětů neuplatňují. To platí i pro služební a vlastní vozidla pracovníků, která byla do územního státu dovezena na přechodnou dobu za účelem výkonu služby.

Článek 17

(1) Územní stát povoluje zřizování a provoz telekomunikačních zařízení potřebných výlučně pro činnost předsunutých pohraničních stanovišť, jakož i pro jejich spojení s příslušnými zařízeními sousedního státu bez poplatků, s výhradou náhrady případných zřizovacích nákladů a pronájmu. Provoz těchto telekomunikačních zařízení je považován za interní provoz sousedního státu. V případě náhrad za zřízení a používání železnic platí předpisy dojednané mezi železničními správami.

(2) S výjimkou případů uvedených v odstavci 1 nejsou dotčeny právní předpisy obou smluvních států o zřizování, údržbě a provozu telekomunikačních zařízení na jejich příslušném území.

Oddíl V

Závěrečná ustanovení

Článek 18

V zájmu národní bezpečnosti nebo z důvodů jiných naléhavých veřejných zájmů může každý smluvní stát jednostranně pozastavit použití této dohody nebo jejích jednotlivých ustanovení přechodně s místními nebo bez místních omezení. Druhý smluvní stát musí být o tom neprodleně vyrozuměn písemně diplomatickou cestou.

Článek 19

(1) Názorové rozdíly týkající se výkladu nebo provádění této dohody budou řešeny příslušnými orgány obou smluvních států. Tím není vyloučeno řešení diplomatickou cestou.

(2) Jestliže nebude možno vyřešit názorové rozdíly tímto způsobem, budou předloženy na požádání jednoho ze smluvních států rozhodčímu soudu.

(3) Rozhodčí soud bude ustaven případ od případu tak, že každý z obou smluvních států určí do tří měsíců poté, kdy jeden z nich oznámil svůj úmysl se obrátit na rozhodčí soud, po jednom smírčím soudci, a že se takto určení smírčí soudci dohodnou na příslušníku třetího státu jako vrchním smírčím soudci. Nedojde-li k dohodě o vrchním smírčím soudci do šesti měsíců poté, kdy jeden z obou smluvních států oznámil svůj úmysl obrátit se na rozhodčí soud, a nebude-li dohodnuto jinak, platí pro určení vrchního smírčího soudce ustanovení článku 45 Úmluvy o pokojném řešení mezinárodních sporů ze dne 18. října 1907, pokud se vztahují na volbu vrchního smírčího soudce.

(4) Rozhodčí soud rozhodne na základě této dohody a ujednání uzavřených k jejímu provádění, jakož i platných mezinárodních dohod mezi smluvními státy, které je možno aplikovat v době vzniku nebo trvání sporné záležitosti, mezinárodního zvykového práva a obecně uznávaných právních zásad.

(5) Rozhodčí soud rozhoduje většinou hlasů. Jeho rozhodnutí jsou závazná. Každý ze smluvních států hradí výlohy svého smírčího soudce; ostatní výlohy hradí oba smluvní státy stejným dílem. V ostatním si upraví řízení rozhodčí soud sám.

(6) Pokud jde o předvolávání a výslech svědků a znalců, použijí se obdobně ustanovení o právní pomoci platná v té které době mezi oběma smluvními státy.

Článek 20

(1) Tato dohoda podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze, pokud možno v době co nejkratší.

(2) Tato dohoda vstoupí v platnost prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k výměně ratifikačních listin.

(3) Tuto dohodu lze kdykoliv písemně diplomatickou cestou vypovědět; pozbývá platnosti dvanáct měsíců po jejím vypovězení.

Dáno ve Vídni, dne 17. června 1991, ve dvou vyhotoveních v českém a německém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou a Slovenskou Federativní Republiku:
Magda **Vašáryová** v. r.

Za Rakouskou republiku:
Erich **Kussbach** v. r.

28

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 22. září 1993 byla v Rize podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o zrušení vízové povinnosti.

Dohoda vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 12 dnem 12. listopadu 1993.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o zrušení vízové povinnosti

Vláda České republiky a vláda Lotyšské republiky (dále jen „smluvní strany")
- přejíce si nadále rozvíjet přátelské styky a vzájemnou spolupráci,
- snažíce se usnadnit vzájemné cestování občanů obou států,

dohodly se na následujícím:

Článek 1

Občané států smluvních stran, kteří jsou držiteli platných cestovních dokladů uvedených v příloze Dohody, mohou vstupovat za účelem pobytu, který neslouží výdělečné činnosti, na území státu druhé smluvní strany a tam se zdržovat do 90 dnů bez víz.

Článek 2

1. Občané států obou smluvních stran, kteří jsou držiteli platného diplomatického nebo služebního pasu a jsou členy diplomatické mise nebo konzulárního úřadu majících sídlo na území státu druhé smluvní strany, mohou vstupovat a pobývat na území státu této smluvní strany po dobu výkonu své funkce bez víz.

2. Ministerstvo zahraničních věcí státu smluvní strany, která tyto osoby vysílá, diplomatickou cestou podá zprávu o vyslání těchto osob diplomatickým zastupitelstvím druhé smluvní strany.

3. Ustanovení tohoto článku se vztahuje i na rodinné příslušníky těchto osob žijících s nimi ve společné domácnosti, pokud jsou sami držiteli platného diplomatického nebo služebního pasu.

Článek 3

Občané státu jedné smluvní strany, kteří vstupují na území státu druhé smluvní strany za účelem dlouhodobého nebo trvalého pobytu nebo výdělečné činnosti, musí mít na území České republiky vízum a na území Lotyšské republiky vízum a povolení k pobytu.

Článek 4

Občané státu jedné smluvní strany mohou vstupovat na území státu druhé smluvní strany na mezinárodních hraničních přechodech.

Článek 5

Smluvní strany se budou předem vzájemně informovat diplomatickou cestou o změnách podmínek stanovených právními předpisy jejich státu pro vstup, pobyt a vycestování z území tohoto státu.

Článek 6

Dohoda se nedotýká práva smluvních stran odepřít vstup nebo pobyt na území svého státu nežádoucím osobám nebo občanům státu druhé smluvní strany, kteří by mohli ohrozit bezpečnost státu, veřejný pořádek nebo kteří nedisponují dostatečnými prostředky k zabezpečení svého pobytu.

Článek 7

Smluvní strany se zavazují přijímat na území svého státu bez dalších formalit občany tohoto státu.

Článek 8

Občané jedné smluvní strany, kteří ztratili cestovní doklady na území státu druhé smluvní strany, vyjíždějí ze státu pobytu na cestovní doklad vydaný diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem svého státu.

Článek 9

1. S výjimkou článku 7 může každá smluvní strana dočasně pozastavit provádění této dohody zcela nebo zčásti z důvodů ochrany zdraví, bezpečnosti státu, veřejného pořádku nebo jiných závažných důvodů.

2. Zavedení, jakož i zrušení těchto opatření bude

neprodleně oznámeno diplomatickou cestou druhé smluvní straně a nabude účinnosti dnem doručení.

Článek 10

Občané státu jedné smluvní strany jsou povinni při pobytu na území státu druhé smluvní strany dodržovat jeho právní předpisy.

Článek 11

1. Smluvní strany si diplomatickou cestou nejpozději 30 dnů před vstupem Dohody v platnost vymění vzory platných cestovních dokladů uvedených v příloze této dohody.

2. V případě změny platných nebo zavedení nových druhů cestovních dokladů si smluvní strany diplomatickou cestou vymění vzory nových cestovních dokladů spolu s údaji o použitelnosti nejpozději 30 dnů před jejich výměnou nebo zavedením.

Článek 12

Tato dohoda vstoupí v platnost 30 dnů po výměně nót, jimiž se smluvní strany vzájemně informují o splnění požadavků svého zákonodárství pro vstoupení této dohody v platnost.

Článek 13

Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou. Pozbude platnosti uplynutím 90 dnů ode dne obdržení písemné výpovědi jedné smluvní strany.

Tato dohoda byla uzavřena v Rize dne 22. 9. 1993 ve dvou původních vyhotoveních, jedno v českém a jedno v lotyšském jazyce, přičemž obě vyhotovení jsou autentická.

Za vládu
České republiky:
Josef **Zieleniec** v. r.
ministr zahraničních věcí

Za vládu
Lotyšské republiky:
Georgs **Andrejevs** v. r.
ministr zahraničních věcí

Příloha
k Dohodě mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o zrušení vízové povinnosti

Ve smyslu Dohody jsou platnými cestovními doklady a náhradními cestovními průkazy:

1. Pro občany České republiky

a) diplomatický pas,
b) služební pas,
c) cestovní pas,
d) námořní knížka,
e) cestovní průkaz.

2. Pro občany Lotyšské republiky

a) diplomatický pas,
b) občanský pas,
c) dočasný cestovní doklad.

29

SDĚLENÍ
Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 12. července 1993 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Francouzské republiky o spolupráci a výměnách v oblastech mládeže a tělovýchovy a sportu.

Dohoda vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 11 dnem 1. prosince 1993. Tímto dnem pozbyla platnosti Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Francouzské republiky o spolupráci a výměně v oblasti mládeže ze dne 13. září 1990, vyhlášená pod č. 209/1991 Sb.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

DOHODA
mezi vládou České republiky a vládou Francouzské republiky o spolupráci a výměnách v oblastech mládeže a tělovýchovy a sportu

Vláda České republiky a vláda Francouzské republiky, dále jen „smluvní strany“,

vedeny přáním rozvíjet své dvoustranné vztahy,

přesvědčeny, že rozvoj výměn, spolupráce a kontaktů mezi mladými lidmi a sportovci obou států je významným příspěvkem k česko-francouzskému přátelství,

berouce v úvahu Kulturní dohodu mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky, podepsanou dne 26. října 1967,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Smluvní strany podporují rozvoj přátelských vztahů mezi oběma státy v oblastech mládeže a tělovýchovy a sportu na základě reciprocity, zejména pořádáním setkání a výměn a prohlubováním spolupráce.

Smluvní strany podporují spolupráci a přímé styky mezi sdruženími mládeže a sdruženími a federacemi v oblasti tělovýchovy a sportu, stejně jako i mezi orgány státní správy na všech úrovních, orgány místní samosprávy a dalšími organizacemi a institucemi odpovědnými za oblasti mládeže a tělovýchovy a sportu.

Při spolupráci a výměnách v oblastech mládeže a tělovýchovy a sportu je vyloučena jakákoli sociální, politická, národnostní, náboženská či jiná diskriminace.

Článek 2

Smluvní strany přednostně rozvíjejí spolupráci a výměny mladých lidí v oblastech:

- poznávání kultury, civilizace a způsobu života druhé země;
- demokracie a lidských práv;
- solidarity a humanitární problematiky;
- poznávání a upevňování znalostí francouzského a českého jazyka;
- využívání volného času;
- ochrany a obnovy kulturního dědictví;
- ochrany životního prostředí a přírody;
- mimoškolní vědecké a technické činnosti;
- ekonomické a podnikatelské průpravy;
- školení odpovědných pracovníků, vedoucích pracovníků sdružení mládeže a expertů na otázky mládeže;
- poskytování informací pro mladé lidi.

Spolupráce a výměny v oblasti mládeže se týkají mladých lidí do 26 let, kteří mohou, ale nemusí být členy některého sdružení.

Tato věková hranice se netýká expertů, pracovníků a instruktorů sdružení a úřadů, které jsou odpovědné za otázky mládeže.

Článek 3

Smluvní strany se zavazují, že budou podporovat a usnadňovat spolupráci škol tak, aby bylo možné realizovat cíle této dohody, a to formou:

- přímé spolupráce mezi školami;
- výměn skupin žáků v doprovodu jejich učitelů v rámci partnerských vztahů škol;
- dopisování mezi žáky.

Článek 4

Ubytování účastníků výměn mladých lidí je zajišťováno zejména v zařízeních určených pro mládež,

jako jsou např. prázdninová střediska, ubytovny pro mládež nebo jiná zařízení podobného typu, rovněž pak v rodinách.

Článek 5

Smluvní strany usilují o to, aby výměny mladých lidí byly vyváženě rozděleny mezi jednotlivé oblasti jejich zemí, jak z hlediska bydliště účastníků, tak podle místa uskutečnění výměn.

Článek 6

Výměny mladých lidí zaměřené na výkon odborné činnosti, na účast na dlouhodobých vědeckých stážích nebo praxích nejsou předmětem této dohody.

Článek 7

V zájmu poznávání kultury, civilizace a způsobu života obou zemí smluvní strany přednostně rozvíjejí spolupráci a výměny v oblasti tělovýchovy a sportu, zejména pokud jde o:
- sportovní družstva a setkání sportovců všech věkových kategorií a všech úrovní, zvláště pak jejich národní družstva a nejlepší sportovní kluby;
- tréninkové stáže pořádané společně a v obou zemích;
- trenéry, experty a ostatní odborníky z oblasti tělovýchovné činnosti a sportu;
- zkušenosti a informace z oblasti sportovní medicíny a boje proti dopingu;
- zkušenosti a informace z oblasti organizování a řízení tělovýchovy a sportu;
- instituce pověřené výchovou odborných pracovníků a vědeckým výzkumem v tělovýchově a sportu;
- orgány státní správy na všech úrovních a orgány územní samosprávy odpovědné za rozvíjení tělovýchovy a sportu;
- tělovýchovné a sportovní informace a dokumentaci.

Smluvní strany podporují rozvoj přímých kontaktů a spolupráci mezi sportovními federacemi a sportovními kluby obou zemí, zejména pokud jde o mladé lidi.

Na základě této dohody smluvní strany pravidelně vypracovávají program sportovních výměn, který bude předložen k posouzení vždy ve čtvrtém čtvrtletí roku předcházejícího roku uskutečnění akcí.

Článek 8

V zájmu usnadnění výměn mladých lidí a sportovních výměn v rámci programů, které stanoví smíšený výbor zřízený podle článku 9 této dohody, usilují smluvní strany o pořádání výměn na základě reciprocity následujícím způsobem:
- země přijímající hradí náklady na pobyt, výdaje spojené s programem a v případě potřeby náklady na místní dopravu;
- země vysílající hradí náklady na cestu až na místo pobytu v zemi přijímající a stejně tak náklady na cestu zpáteční; hradí také veškeré náklady na pojištění.

Každá z obou smluvních stran usiluje o to, aby mladí lidé z druhé země mohli využívat výhod, které poskytuje svým mladým občanům v oblastech, jež jsou předmětem této dohody.

Článek 9

Smluvní strany ustanoví smíšený výbor pověřený prováděním této dohody. Jeho složení se stanoví diplomatickou cestou. Smíšený výbor vypracovává programy výměn a spolupráce.

Smíšený výbor je odpovědný smíšené komisi ustanovené podle článku 21 Kulturní dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky.

Článek 10

Platnost Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Francouzské republiky o spolupráci a výměně v oblasti mládeže uzavřené dne 13. září 1990 končí pro smluvní strany dnem, kdy vstupuje v platnost tato dohoda.

Článek 11

Smluvní strany si navzájem oznámí, že byly splněny ústavní náležitosti, které jedna či druhá smluvní strana vyžaduje pro vstup této dohody v platnost. Dohoda vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po dni obdržení druhého oznámení.

Dohoda se uzavírá na dobu pěti let. Její platnost bude mlčky prodlužována vždy na dalších pět let. Každá ze smluvních stran ji bude moci kdykoli vypovědět s jednoroční výpovědní lhůtou.

Dáno v Praze, dne 12. července 1993, ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
České republiky:
Josef **Zieleniec** v. r.
ministr zahraničních věcí

Za vládu
Francouzské republiky:
Alain **Juppé** v. r.
ministr zahraničních věcí

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon i fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,– Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.